AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Seite 128r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

abacie mea. inualuit siq; me exme non potero ad illu
potero aut exte. cū dederis tu dulce lumen occultoꝝ
oculoꝝ meoꝝ. Quod autē ne liquet æ clarū. nec futura
sunt nec preterita. nec ꝓprie dicuntur tempora ꝯ
tria presens. preteritū. æ futurū. ſ; fortasse ꝓprie di
cerētur tempora s tria. p̄sens de preteritis. presens de
p̄sentib̄. p̄sens de futuris. Sunt enī hec in anima
tria queda. æ alibi ea ñ uideo. Ir̄esens de preteritis
memoria. p̄sens de p̄sentib; contuitus. p̄sens de pre
sentib̄ futuris exspectacio. Si hec pmittit dicere tria
tempora. uideo fatoq; tria s. Dicat æ ia tempora
sunt tria. p̄sens. æ futurū. sic abusū ē ſuetudo dicat. ut preteritū.
ecce ñ curo. nec resisto. nec rephendo. du tam intelli
gat qd dicit. Neq; id qd futurū ē ē ia. neq; id qd pre
teritū ē lauca s enī que ꝓpe loquimur plura non ꝓpe
ſ; agnoscit qd uelim. Dixi q̄ paulo ante qd preteritū tria
tempora metimur ut possimus dicere duplu ēt hoc tem
poris. ad illud simplū. aut tantū hoc quantū illud.
æ siqd aliud de partib; temporū possumus renuncia
re meciendo. Quo circa. ut dicebam preteritū tria
metimur tempora. Ir̄ siquis mi dicat unde scis. res
pondeā. Scio quia metimur nec metiri queūs pos
sumus æ ñ s preterita. l futura. Ir̄esens ꝯ tempus q̄m
metimur. q̄ndo ñ ha bæ spacū. Ostimus q̄ cū preterit.
Cū autē preterierit. ñ metitur. Quid enī metiat. ñ erit.
S; unde æ qua. æ quo. p̄terit. cū metitur. Vnde ñ
ex futuro. qua. ñ ꝓ p̄sens. Quo. ñ in p̄teritum.
ex illo q̄ qd ñ du ē. p illud qd spacio carit. ñ illud
qd ia non ē. Qd autē metimur ñ temp in aliquo spacio.